

(вивчення практики Pinakothek der Moderne) та методу контент-аналізу онлайн-комунікацій та цифрових платформ музею. Також передбачений порівняльний аналіз між німецьким і українським досвідом з інтерв'ю або анкетуванням відвідувачів чи представників установи (за можливості).

Кулик А.С.

Науковий керівник: д. філос. н., проф. Титар О.В.
Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна

АРХЕТИПИ У МИСТЕЦТВІ АВАНГАРДУ (ІНТЕРПРЕТАЦІЯ К.Г.ЮНГА І К.ПІРСОН)

Архетипи – це своєрідні первинні образи, що закладені в підсвідомості людини і проявляються у творчості через символи, сюжети, кольори та композиційні рішення. Їх інтерпретація у візуальному мистецтві відкриває можливість для глибшого розуміння не лише естетичного змісту твору, а психологічних механізмів художнього вираження. Через архетипи мистецтво набуває універсальності, долає культурні й часові межі, стаючи своєрідною мовою колективного досвіду.

Мета дослідження – розкрити особливості інтерпретації архетипів К.Юнга та К. Пірсон у візуальному мистецтві авангарду, виявити їхні естетичні, психологічні та культурні функції.

У сучасному культурному просторі спостерігається зростаючий інтерес до вивчення символічних і образних аспектів візуального мистецтва. Активний розвиток цифрових медіа, візуальних комунікацій і нових художніх практик сприяє переосмисленню природи образу, його впливу на свідомість і колективні уявлення. У цьому контексті особливо актуальною стає концепція архетипів колективного несвідомого Карла Густава Юнга, та архетипи, виділені Керол Пірсон, які дозволяють розглядати мистецтво як відображення універсальних структур людського досвіду.

Попри популярність архетипного підходу у західній культурології, в українському науковому просторі комплексне вивчення архетипів Юнга та

Пірсон у контексті сучасного мистецтва залишається недостатньо розробленим, вплив архетипів на розвиток авангарду. Це зумовлює актуальність обраної теми, адже вона поєднує психологічний і естетичний аналіз, що дозволяє глибше зрозуміти механізми формування художнього образу в авангарді та його вплив на глядача.

Маглич А.І.
Науковий керівник: к. іст. н., доц. Хіріна Г.О.
Національний фармацевтичний університет

ТРАДИЦІЇ СЛОБОЖАНСЬКОЇ СИМВОЛІКИ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Слобожанщина є особливою культурно-історичною часткою України, у межах якої сформувалася оригінальна система символів та образів, що відображає світоглядні уявлення, духовні цінності й життєві орієнтири українського народу. Символіка цього регіону сформувалася внаслідок взаємодії різних культурних традицій і стала важливим складником національної культурної спадщини, закарбованої у вишивці, орнаментальних мотивах, народному вбранні, декоративно-ужитковому мистецтві та фольклорі.

Дослідження слобожанської символіки дає змогу глибше осмислити регіональну ідентичність України, адже символи виконують не лише естетичну, а й світоглядну та комунікативну функції. У сучасному культурному просторі актуалізація традиційної символіки сприяє збереженню національної пам'яті та забезпечує духовну спадкоємність поколінь.

В умовах сучасної війни в Україні особливої актуальності набуває збереження національної культурної спадщини як важливого чинника формування ідентичності українського народу. Слобожанська вишивка є унікальним носієм історичної пам'яті та символічного коду народу, а оригінальні орнаментальні традиції залишаються недостатньо дослідженими й представленими широкій громадськості в цифровому просторі. «Слобожанський код. Українська вишивка» є сучасним культурно-освітнім